

וְשִׁכְרוּ דוּדִים: בְּ אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עַר קוֹל דוּדֵי הוֹפֵק פְּתוּזֵי

זוהר שיר השירים

והיים שלה הוא מל, וזהו יוד הא ואו, והשכינה היא הא שאינה במספר מל, אלא יוד הא ואו עולות האותיות למספר מל, הוא הממלא להשכינה מן המעין של כל מקורות העליונים. (תיקוני זוהר תיקון א')

ה' מחכה שיהיה הזמן ראוי לגאולה

אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחותי וגו'. פתח זקן ההוא ואמר אני ישנה ולבי ער, אני ישנה ממה שאחבי התרחק ממני, ולבי ער, כאשר יבא אלי, משל לכלה שהיתה נשואה לחתן והתרחק ממנה, נפלה על ערש דוי ונאספו כל הרופאים אצלה, ולא יכלו לדעת מהלתה, רופא קטן היה שם שהיה מבין בהדופק, בעשרה מיני דפיקים שצריך הרופא להסתכל בהם, שהם כנגד עשר האצבעות, ולא היו מבינים במהלתה אלא הוא, כי הרבה משקאות וריחות טובים מתפוחים שנאמר בהם וריח אפך כתפוחים, והרבה משקאות מעסים רמונים היו משקים לה רופאים אחרים ולא היו מועילים לה, עד שבא זה רופא הקטן, הסתכל בדופק שלה, והיא היתה מכרת ברופא הזה ואמרה לו, קול דודי דופק^[קצח] והוא אמר לה, פתחי לי, פתחי לאות י' שהוא עשרה מיני דפיקים, קול דודי דופק, זה ו' דופק על השער בששה פרקים של הזרועות, וסוד הדבר ידיו גלולי זהב ממולאים בתרשיש, בתר"י ש"ש, בשתי זרועות יש ששה פרקים.. שראשי

הימנית, וסוד הדבר (תהלים טו) נעימות בימינך נצה, וכנגדם הן שתי הברכות, אחת מונן אברהם, והשנית עבודה שהיא רצה, אכלתי יערי, זו גבורה פחד יצחק, עם דבשי, זה הסוד מדרגה של [משה], והן זרוע השמאלית עם ירך השמאלית, שתיתי ייני עם חלבי, [זה תפארת ויסוד] גוף וברית יעקב עם שלמה, אחר כך אכלו רעים שתו ושכרו דודים, י"ב שבמים בי"ב ברכות [האמצעות], תוספת ברכת המינים מי אוכלה, זה שכתוב בו באתי לגני אחותי כלה: ויש מי שמחלק אותן בסוד אחר, אריתי מורי עם בשמי, גוף וברית, יערי עם דבשי, שוק ימנית עם השמאלית, ייני עם חלבי, זרוע שמאלית עם ימנית, שהן ייני גבורה, חלבי חסד, עד כאן רעיא מהימנא. (זוהר חלק ג-ג:)

אין ה' נכנס לישיב בביתו כל זמן ששכינתו בגלות

אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי וגו', אמר רבי שמעון מהו תמתי, אלא כמו שכתוב (איכה ד) תם עונך בת ציון לא יוסף להגלותך, שראשי נמלא מל, מהו נמלא מל, אלא אמר הקדוש ברוך הוא את תחשוב שמיום שנחרב בית המקדש אני אכנס בביתי ואשב בו, לא כן, לא אכנס כל זמן שאת בגלות, הרי לך סימן, שראשי נמלא מל, השכינה הא היא בגלות, שלימות שלה

זו זוהר

תנחומין שהקדוש ברוך הוא מתגעגע אליה ומצפה על הזמן שתהיה ראויה לגאולה השלימה.

קצה. אפשר לפרש המכוון של אסיא קרנא שזהו צדיק הדור שהיא ענו וקטן בעיני עצמו כדכתיב והאיש משה עניו מאד, ובודאי שהשכינה הקדושה יש לה היכרות עם צדיק הזה, והוא מדבר אליה